

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**Al marge d'una Conferència**

La passada setmana tingué lloc, a Granollers, una conferència interessant. La qualitat de l'orador i l'importància del tema així ens ho fan reconèixer. Don Josep M.ª Tries de Bes, jove catedràtic de Dret Internacional a l'Universitat de Barcelona, vingué a la nostra ciutat en viatge NO electoral, com acostumava; vingué a parlar al nostre poble, freturós ara més que mai, de sentir amb intensitat les grans ideologies; vingué a parlar de coses tan enlairades com són les contingudes en el tema: «Els ideals internacionals de Llibertat i Justícia».

Sigui perquè les eleccions són encara un xic llunyanes, sigui perquè els organitzadors de l'acte li digueren que convenia parlar amb mires als elements titulats extremistes d'Acció Catalana, o bé sigui perquè en realitat aquests sis anys i pico de dictadura han demostrat al doctor Tries de Bes que sols i únicament es deu governar amb el poble i de cara al poble, el cert és que aquesta conferència va resultar una oració perfecta per a exposar els principis d'una democràcia raonada i humanament sentida. El senyor Tries parlà, i parlà bé. I s'expressà de tal forma, que les idees per ell defensades satisfieren, i d'això n'estem segurs, tots els ciutadans d'esperit liberal i lliures de prejudicis, els quals no estan influenciats per cap sectarisme polític ni social. El conferenciant convencé, en aquells moments, a molts homes que a ben segur no l'havien sentit mai i parlar d'ell sols per referències.

Però el què resulta més paradoxal és que les paraules dites per l'ex-candidat a diputat a Corts per aquest districte de Granollers-Badalona, reincident per afegeïda, no va convèncer els seus electors de sempre. La «gent d'ordre» del dictricte (a Granollers ciutat el senyor Tries de Bes no hi té tres dotzenes d'electors) no ho acabaven d'entendre. Tot quant oïren aquell vespre relacionat amb els drets de l'home, els feia rodar el cap. Un home com el senyor Tries, parlant d'aquella manera, els era desconegut. Els senyors feudals de la contrada, que no saben on és l'Universitat, venien a sentir el senyor Tries que ells, per dues vegades seguides, proclamaren el seu diputat a Corts.

I esperaven que parlaria com ho feia sempre, quan, en vigílies d'eleccions, els anava a demanar que ells i tots els mossos, parcers i rabassaires votessin la seva candidatura. Creient que, com a bon deixeble de la Lliga, negaria tots els drets als que no fossin del seu partit, suposaven que monàrquic i conservador com és

el partit on milita el jove catedràtic, ell també es sentiria «home d'ordre» i proclamaria la intangibilitat de l'ordre social i de les institucions tal com ara estan. Però, ioh, paradoxes de la vida! L'home de dreta en abril i agost de 1923 fins ara i tot, quan després del *pronunciamiento* pujava les escales de Capitanía, ens resultà, la setmana passada, en la conferència de L'Alhambra, home d'esquerra ben definit a l'estil dels bons liberals d'Europa. Sort que això no durarà gaire! La conferència donà ja els seus resultats. El futur candidat per tercera vegada, resultà molt simpàtic als pocs elements liberals extremistes que l'escoltaven; però... no el votaran. «Del dit al fet, diu l'adagi, hi ha un bon tret» i de tot allò tan bonic i que fou explicat tan bé per don Josep M.ª Tries de Bes, la gent que pensa en prengué el just valor que tenia.

Al senyor Tries li seria molt difícil i casi diríem impossible, conjuminar en realitats que haguessin d'ésser viscudes les ideologies que predicà amb les realitats que els homes del seu partit imposen. Parlar dels drets dels ciutadans en la forma que ell ho va fer, la mateixa persona que demà vindrà a demanar els vots d'un partit de dreta, d'extrema dreta, com va resultant cada dia més la Lliga Regionalista, si no fos ridícul seria sarcàstic. Adular els homes liberals de Granollers qui sap que, com home públic que és, es deu a un partit de trajectòria ben definida vers la burgesia i totes les seves intoleràncies i vilipendis, és, senyor Tries de Bes, una cosa que no volem avui qualificar. Esperarem; esperarem el moment oportú per a recordar-li tot allò que amb tan calor com simulada fe defensava en la tribuna que li posà el «Centre Gremial».

Els qui sentim les ànsies dels humils; els qui vivim del nostre treball honrat i digne, ens agradà molt i fins ens commogué aquell bell parlament, jolieu expressió d'excelents idees. Més, vostè no emmotllarà els seus actes al que predica; vostè (admetent que senti i cregui de debò això que diu) no pot obrar isolat i haurà d'anar, com ha anat sempre, acompanyat dels que neguen tots els drets i justifiquen tots els atropells; dels qui una i altra vegada s'han venut i es vendran el poble per una casaca de ministre; dels qui, quan un règim no té qui el defensi, ells surten a defensar-lo; dels qui persegueixen tots els homes de ideals, si no es posen a les seves ordres; dels qui sortiren i tornaran a sortir amb l'escopeta del Sometent per a ametrallar el poble treballador de les capitals.

Per tot això nosaltres vàrem veure la cua del llop, encara que el jove catedràtic es posés la pell d'anyell.

Investides**El cas del "Nas de taranca"**

Podria molt ben ésser — i quasi podem assegurar que serà — que la resposta a unes fulles aparegudes fa poc i signades per dos «a qui els dol la llaga», serà feta solemnement des d'un pis de la plaça de Guimerà, on s'hi passen molts disgustos, a fi de solventar-ho més depressa.

Ai, la mare, i quin formatge varen encetar aquella «bona gent»!

Gala religiosa

Una vella xafardera ens assegura que el dia de la festa de Crist Rei els líders del republicanisme local, senyors Margarit i Montañà, varen sostenir forta lluita amb llurs famílies per si posaven domassos al balcó o no n'hi posaven, sortint-se a la fi amb la seva, els nostres «avançats polítics», gràcies a haver exposat una raó de pes, que no és altra que aquesta:

«De l'any passat al d'ara, les coses han canviat molt, i és qüestió de quedar bé amb el partit».

El nou salt de la Lliga

Ens asseguruen confidències de primer ordre, que demà, dilluns, la Lliga Regionalista llançarà un sensacional manifest a l'opinió, declarant solemnement que s'empassen al republicanisme.

Trobem que la diada dels morts és la més assenyalada per a aquest traspàs.

¡Adiós, mi vida!

La murga és desfeta. Després de l'èxit en la qüestió del Col·legi de Segona Ensenyança, ja s'inicia la *desbandada*.

L'home de les set llengües toca pirandó; i en Rossell... toca la flauta per a adormir mussols.

Social

Inquietud celebra que el President i Secretari del Comitè Paritari no cobrin l'assignació que tenien assenyalada i que no pagaven pas els obrers.

A nosaltres, ni fu ni fa. Si que lamentem, però, que la desaparició del tal organisme hagi privat de que podés regular les hores de dormir als dropus i de treballar al qui, per a despistar, es diu intel·lectual. ¿Entesos?

Millores

Vàrem veure els obrers de la brigada municipal que treballaven amb dalit en l'eixamplis del final del carrer de Bruniquer, des del carrer de Tetuán, en direcció a l'Era del Baster.

Era una millora molt necessària, i felicitem la Comissió de Foment per haver fet desaparèixer aquell caminet que els vespres feia més por que goig de transitar-hi.

El trasllat del mercat a la plaça de Verdaguier

Diuen que, per tal de fer contents al Camilo i al Salgot, el senyor Cunillera ordenà que sigui traslladat a la plaça de Verdaguier el mercat... de Vic.

Moments històrics per Catalunya

El senyor T..... Merdeta no ho ha encertat

Publicavem en el darrer número uns fragments d'una lletra que el senyor T..... Merdeta va adreçar a un amic.

Amb la serietat del burro assegurava el senyor T..... Merdeta, fill il·lustre d'aquesta ciutat que passa els istius a la seva caseta del carrer de Ricoma, que els homes que dirigeixen a la capital els afers d'Acció Catalana no tolerarien que En Riba, ni cap dels seus, es fiquessin en les seves coses. Deia que En Bofill hi posaria mà; que castigaria de cara a la paret a En Ragasol per haver-lo enredat, i que a tota aquella col·lecció de noms que signaven el famós manifest que redactà En Santiago, els engegaria «a dida».

Déu ha fet que la veritat surés per damunt del continent, esfumant els negres núvols que el senyor T..... Merdeta presentà al líder d'Acció Catalana, ja que en una conferència tinguda entre En Bofill i Mates i En Jover Nonell per un cantó, i el «figurin» de can Malatesta a les processons de Barcelona i el «Sidro de la Bóvila» per l'altre, ha quedat ben aclarit que el què pretenia el gran Merdeta era desprestigiar els altres per a després, ben pregadet, posar-s'hi ell.

L'hi està ben bé i nosaltres aplaudim el gest enèrgic d'En Bofill, engegant a fregar el senyor T..... Merdeta i donant la direcció del nou establiment, que a casa nostra obrirà Acció Catalana, als homes que en realitat representen el sentir de Catalunya.

Ja era hora que un estol d'elements prestigiosos i nous en la política es decidissin entrar a la palestra i oferir el seu valuós i desinteressat esforç per a salvar Espanya, Catalunya, Granollers i... Covadonga.

No són homes, els triats, a qui s'els pugui tirar en cara la passió i el mal exemple, ja que no n'hi ha un tan sols que hagi intervingut ja mai en cap organització política local, nacional, ni internacional.

Són homes tots que han sobresortit dels altres per la seva actuació en el món dels negocis, de les ciències, de les lletres, de l'horticultura, de la floricultura i de la manicura.

«La Publicitat» de dijous ens donà compte dels ciutadans que en l'acte celebrat dimarts darrer—i al qual nosaltres no vàrem poder assistir-hi a causa de la gran aglomeració de gent que tot ho invadia—varen ésser elegits.

Tenim entès, però, que el «Sidro de la Bóvila», En Clar-i-Net i el Noi de can Bitsega (representant del «Water Polo» a la Societat de les Nacions) varen cuidar de fer l'elogi dels nous dirigents locals d'Acció Catalana.

El «Sidro» anuncià que don Joan Garrell i Garrell, don Joan Sala i Romaguera, don Eduard Saló i Podada i don Eduard Corbera i Soliva ocuparien els seus llocs representant el comerç legal, les indústries elèctriques, els «dulces meneos perfumados» i la navegació sonora de la casa Torrejón, respectivament. (Vegi's el llibre «Las Aventuras del Niño Plata», capítol IV. «La entrada triunfal en auto a la Gorristeria Torrejón».)

En Clar-i-Net, que acabava de menjar-se una *pela* de castanyes que En Pineda li va comprar a la Candieta, digué tot emocionat i empapatat que en representació seva aniria al Concell l'altre clarinet, senyor Tormo; que en la de

l'autor de la cançó «La Filla del Marxant», hi anava don Vicens Taberner, al qual se l'havia pogut caçar amb llaç, i que don Rafael Xirau hi portaria la representació de l'Acadèmia de Ciències Exactes, per haver estat ell qui havia pogut proporcionar a aquella docta corporació el secret del nombre exacte de cuscunies que hi han en el trajecte de Granollers a Barcelona i viceversa.

Finalment, el senyor Bitsega presentà els cosins i Miquels, senyors Ventura i Vilageliu, homes tots dos plens d'iniciatives i d'activitat, culminant els seus esforços en el descobriment del bacil de l'ull de poll i la durícia, per part del primer, i obtenint el segon dues felicitacions del jurat i tres Matricules d'Honor en el difícil art de cullir espàrrecs.

Digué seguidament que don Andreu Busquets, entusiasta de la causa cinegètica, portava la representació, delegada per una nimitat, de la societat de caçadors «La Guatlla» a quina entitat havia servit i servirà sempre amb l'amor i disciplina que tan important entitat requereix; i finalment, digué:

Crec que és per demés que us faci la presentació de la distingida i destacada personalitat que hem escollit per a President, a home de tendre edat, quina exagerada modestia ha estat fins última hora un seriós obstacle per a fer-lo decidir a acceptar tan important càrrec.

Era necessari, per a obtenir l'èxit definitiu de la nostra causa, trobar l'home precís, l'home auster, l'home nou en els afers de la política, i que posseís el secret d'atreure's i desvetllar la joventut dormida. Es, aquest home, don «Julian» Llobet.

Ningú més que ell no pot representar la Democràcia, cinquanta mil voltes posada a prova quan exercia «importantíssim» càrrec a la «Font de l'Escot», on, pel seu tracte afable i

Sinceritat

Interessa dir les coses pel seu nom; és arribat el moment de que cada ú respongui dels seus actes, així en la vida oficial com en la particular, ja que no som nosaltres els qui acceptem diferències, que si són tolerades en la vida social, ho són per la covardia dels uns i la perversitat dels altres.

Esser redemptor de l'obrer i cercar-se avantatges en perjudici d'altri més necessitat, no sé quin qualificatiu pot mereixer en la vida sindical, emperò, en la dels homes que de la llibertat tenen un precís concepte, no té, ni pot tenir acceptació aital postura, car l'obrer intel·lectual, que disposa sens dubte de superiors mitjans per a vèncer, procedint en forma adequada, no deu escalar llocs, que en virtut d'ordenada reglamentació, per dret corresponen a altri.

Predicar l'apoliticisme, per a mantenir sota aigua concommitàncies amb els enemics de la llibertat i del progrés, és cosa difícil d'ocultar, i així hem pogut presenciar en nostra ciutat la forma descarada com els titllats d'ultra esquerristes, fan vida comú amb els qui, per la seva història i constant actuació burgesa, es coneixen com ultra conservadors.

Prou es mouen i remouen per a enquadrar-se en plànol més adequat, però la manca d'idealitat els fa fracassar en llur intent, i lluiten per tal de compaginar En Samblancat amb el Pare Vallet.

jovial, es captà la *unànime simpatia* de tots els treballadors.

L'Higiene, dubto amics—seguí dient el senyor Bitsega—que hagi pogut trobar un camp de concentració més abonat que el que ofereix el nostre president, home renyit amb la suor i la brutícia, absolutament inadaptables a la seva vestimenta. Per altra part, tots sabeu els elogis de la premsa mundial al seu llibre, titulat: «Demostraciones prácticas de la «llufa inodora»—i els que l'hagin freqüentat hosa ben molt millor.—Aquell llibre li merescué el gran distintiu de «La Rosa del Azafrán» que comptades vegades concedeix el Tribunal Internacional de «Budapets».

El radicalisme més esquerrà no pot trobar millor idol, ja que el nostre cap-davanter és l'home que té la llengua més refinada de Granollers per a fer continues exhibicions de bella parla.

L'Harmonia i la Concòrdia—continuà dient l'orador,—també són preuades virtuts que, arreu on ha intervingut, ha practicat sempre. (En aquest moment, un soci entusiasta de l'Orfeó Granollerí fa ofrena d'un ramell de rabanisses a l'aludit. Aplaudiments del públic, que resta dret llarga estona.)

«Acallada la multitud», continuà el senyor Bitsega:

La seva competència *en tot*, i la seva exemplar actuació, l'acredita tothom, fins la «Asociación de Ganaderos».

I totes aquestes virtuts—acabà dient el senyor Bitsega—sumades i elevades a la quarta potència, com sabrà fer el nostre il·lustre president, obraran d'estricnina per a l'enemic i d'excitant per a tots els nostres, fins a aconseguir netejar el nostre poble de tota *inmundicia* i aixecar aquell edifici que tots tant i tant somniem, continuació d'aquell altre, de trista recordança per a mi (i aquí feu tres gemecs i un sospir), on la joventut ardida rendia tribut a l'Art, a l'Higiene i a la Virtut, lemes principals del nostre Fascio, que defensarem a tota hora, per tot i per damunt de tot.

Acabat l'eloqüent parlament del senyor Bitsega, els «vivas» i els «hurras» es barrejaven amb la sorollosa ovació, que feia tremolar les parets de la sala d'actes.

La germana de l'orador — que havia vingut expressament de Barcelona, ricament abillada amb *manto i corona*, i mitjonets de moda,—s'atancà a la taula presidencial, deixà anar dos colomets blancs que portava dins una bossa de primera comunió i féu la figurereta.

El «Sidro de la Bóvila» plorava com una «canaya»; això, de sobte s'encomanà al públic, i el llagimeig general, ja en forma de torrentada, començà a invadir el local, fins a convertir-lo en deliciosa piscina. En aquest moment arribà el carretó d'En Saló i Podada amb sis garrafes de perfum de «Flor de Té» i després d'assistir el «Morro Negre» a un conegut elector de «La Guatlla», que ja pel camí s'en havia empassat tres petricons pensant-se que era marrasquí, fou tirat l'aromàtic líquid a l'estany de fades. Entre tots despullaren el nou president, a qui el barber de la plaça de les Olles havia afaitat convenientment de tot arreu, el banyaren, l'eixugaren, i, com primer acté caritatiu de la novella entitat, fou repartida a tots els pobres de la vila, que prèviament avisats ja esperaven impacients, una tassa de *caldo magi*, amb l'intenció de reconfortar-los per partida doble amb l'aliment material de l'adob i amb l'extracte de la seva casi divina saviesa.

R.

CRISPELL

Serà qüestió...

La conferència del divendres avant passat ha vingut a complimentar tot quant ja creïem d'encà de la Festa Major de Llissà d'Amunt, ço és: que el Sanyó Ramon, amo i senyor del Centre Gremial, es desvetlla tant per l'engrandiment de l'entitat, que no sap que fer més ja per a posar el Grèmit al servei de la Lliga Regionalista.

La conferència d'En Trias de Bes va ésser possible per l'insistència d'En Montanyà. En Trias hé prou que es resistia, però ell, el Geperut, erre que erre, fins que ho va aconseguir.

Però ço que volem remarcar, és que el Centre Gremial té una missió a realitzar, que és molt diferent de fer política pagant de la caixa de l'associació les despeses que ocasionen les conferències i altres actes. Serà qüestió de que els socis administratius i no els polítics militants, es preocupin de la caixa, ja que de la forma com el Pare Aubanell i el Sanyó Ramón volien arreglar allò del recurs de l'emprèstit, l'altre cop que eren de Junta, hé prou que tots ens en devem recordar encara. Serà qüestió de que, en arribar la reunió general en que es discuteixi l'estat de comptes, tots els socis estiguin disposats a vetllar pels interessos «morals i materials» de la corporació, i es posin al descobert les martingales dels qui, per damunt de tot, hi posen les seves ambicions polítiques i altres coses no tan confessables.

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montañà assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.

En la sessió del ple del 29 de setembre el conseller Sr. Agustí Aymerich va quedar de cos present.

«De cara al poble» va ésser acusat, en plena sessió pública, d'abús del càrrec en profit propi, i tota la seva defensa enfront d'una acusació documentada i concreta va quedar reduïda a assabentar-nos que havien tingut un petit descompte: que «no són tantes pessetes» com acabaven de demostrar.

Però resta ben provat el fet que en cada número de LLUITA hem vingut denunciant.

Al conseller Sr. Aymerich se li ha d'exigir que presenti la dimissió del càrrec. Es indigne de pertènixer a la Corporació Municipal que ha d'administrar els cabals de la ciutat.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent El Granollers és vençut pel Gràcia, en el camp d'aquest, per 3 gols a 1

Diumenge a la tarda es traslladaren al camp del Gràcia gran nombre d'aficionats granollerins. En el tren i en autos un gròs estol d'entusiastes acompanyà els nostres equippers, per tal d'encoratjar-los en el partit de campionat que aquella tarda es va jugar amb el Gràcia.

A l'hora senyalada s'arregleraren el dos equips i començà el partit a les ordres del col·legiat Coll.

El Granollera presentà l'equip complet format per Gallofre, Lladó, Miralles, Martí, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Losada, Ubeda i Cabacés.

I pel Gràcia jugaren Florenza, Arigas, Vila I Ascón, Bernal, Rossell, Betancourt, Peiró, Vila II, Cortés i Piñero.

El primer temps es desenrotllà amb remarkable domini del Granollers. Però la sort no acompanyà els nostres equippers i mancà en ells l'empenta en els moments decisius. L'àrbitre també, per la seva part, semblà que contribuïa a fer difícil la victòria del Granollers, en la qual creguérem fins que va haver començat el segon temps i notàrem en els nostres jugadors aquell defalliment dels que veuen inútils llurs esforços, defalliment que contrastava violentament amb la decisió i entusiasme dels jugadors graciencs, als quals els fou possible marcar al seu favor tres gols per un que, en una reacció massa tardana, pogué apuntar-se el Granollers.

Amb tot i que aquest resultat sembla que senyali una gran superioritat del Gràcia damunt del Granollers i que el públic que de nostra ciutat era al camp havia de sentir-se decepcionat, hem de fer constar que no fou així. Ni el Gràcia és més equip que el nostre primer onzè, ni el públic mostrà cap defalliment. No li fou possible entusiasmar-se, com és natural, però ja sap que en altres partits el Granollers sabrà rescabalar-se d'aquestes derrotas, que són l'agre dels campionats.

Avui el Granollers ha d'enfrontar-se amb l'Horta en el camp d'aquest. En l'equip local hi haurà qualques modificacions, que podrien ésser de bon profit. Nosaltres bé confiem encara, com tots els que assisteixen a aquesta prova amb la serenitat que cal, que el Granollers aconseguirà un bon lloc en la classificació i que al final del campionat el prestigi del nostre equip serà reconegut fins i tot per

aquells que, mal avinguts amb llur impotència, senten l'agulló de l'enveja i gaudeixen l'infinit els dies que el Granollers és vençut. Nosaltres avui serem a Horta, com hi seran els entusiastes del nostre club, per a demostrar la nostra fe en els destins del Granollers.

GOL

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de l'Escorxador, amb les normes per ell portades a la pràctica en el pes de bestiar mort es gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensíó fa que a espalles del càrrec, pugui tenir un sou molt més gròs que el de l'Alcalde.

Crònica de teatres

Ha estat molt ben rebuda pel nostre públic la companyia de comèdia de l'actriu Anita Tormo, que fins ara ha donat dues representacions al teatre de La Unió Liberal i es proposa seguir actuant hi una temporada per tal de donar a conèixer algunes de les obres del repertori castellà del qual aquí sols en tenim referències i res més.

El bon acolliment del públic és meregut i justificat, puix que la companyia forma un conjunt força acceptable; oimés si hom té en compte els preus que regeixen per a aquestes funcions.

Les obres representades dissabte avant-passat i dijous d'aquesta setmana són «Los lagarteranos» i «Pégame, Luciano!» Ambdues ofereixen a l'espectador prou atractius perquè passi una estona agradable veient-les representar. La primera, pels seus tipus de sainet madrileny, alguns d'ells força ben observats, i l'altra per l'equilibri de les situacions sentimentals i les escenes francament còmiques que es succeeixen tots tres actes.

De la companyia ens cal esmentar amb preferència l'actriu senyora Tormo i els actors senyors Manuel Salvat, Manuel Flores, Manuel Ortega i Angel Gamborino.

La presentació de les obres, força acceptable.

Per a anit passada era anunciada, al mateix teatre de La Unió Liberal, la comèdia «¡Atrévete, Susana!», per la companyia de l'actriu Berta Cambra.

Impremta Garrell : Granollers

Anís Picarol

Demanen-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Palaudàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM

Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146